

ಎತಕ್ ಫನ್ ರೋಕಾಲನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ದೊಪ್ಪು ಮಾಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಸಿಟ್ಯಂಡಿಗಳೆ ಡ್ಯೂಟಿ ಅರಂಭವಾಗುವುದರೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ರೋಕಾಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಚೆತ್ತಿರಂಜನ ಸಾಹೇಬರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ಥಾಣಾಡಂಗುರ ಹೋಡೆ ಪರಿಣಾಮ ಈ ಸುಧಿ ಸಾಹೇಬರ ಬ್ಯಾಚ್‌ಮೇಟ್‌ಗಳ ಹಿನ್ನೊಬ್ಬಿದ್ದು ‘ಅದ್ದೋಗ ಮಾಡಬೇಯಾ... ನಮಗೂ ಸೊಲುಪ ಹೇಳಿಕೊಡಲೇಯಪ್ಪಾ...’ ಎಂದು ಅವರ ಬೆನ್ನು ಬಿದ್ದುದೂ ಆಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಯಾವುದರಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಚೆತ್ತಿರಂಜನ ಸಾಹೇಬರ ರೀತಿಪತ್ರಕ ಉತ್ತರ ಕನಾರ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿತ್ತಲೇ ಹೋದದ್ದರಲ್ಲಿ ವಿನೋ ಶ್ರೀಯ್ಯೆವಿರಲ್ಲಿ. ಸಾಹೇಬರ ನಿಷ್ಪೇಯ ಬಗೆಗಂತೂ ಯಾರೂ ದೂರದಾ ಮಾತನಾಡುವವರೇ ಇರಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರ ಮೇಲೆ ಅವರ ರಾತ್ರಿಗಾಗ್ಗೆ ಕೂಡ ವಿಶೇಷವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಳ್ಳುವೇ? ಖಿಡಿತಾಗಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳಿವೆ. ರಾತ್ರಿಗಾಗ್ಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದೇ ಸಾಹೇಬರು ಮಂಬಯಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬಿರ ಕಡೆಯಿಂದ ಲೇದಿನ ಜರ್ರಿನೊಂದನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸೆಪ್ಪೆಂಬರು ಕೆಲೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಆ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಗಡಗುಡುವ ಚೆಳಿ. ಸರಿಯಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹ್ಯಾರೆಡಕ್ಕೆ ಜರ್ರಿನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೂಟು ಕೊಡಿಕೊಂಡು ಸಾಹೇಬರು ಜೀಪು ಹತ್ತಿದರೆ ಬೆಳಗಿಸಿ ಜಾವ ನಾಲ್ಕುವರೆ ಬಿದರ ತನಕವೂ ಜೀಪು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲುವಂತಿರಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ರೌಂಡ್! ‘ವಿನಾರ್... ಆ ಪರಿ ಸುತ್ತುಸ್ತಾರೇ? ಒಂದು ಗಲ್ಲಿನೂ ಬಿಡಂಗಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವಟಾರನೂ ಬಿಡಂಗಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇರಿಂಗು ತಿರುಗಿಸಿ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯ್ದುದೆ ಸಾರ್. ಒಂದು ನಿಮಿವು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚೆತ್ತಾಗಲ್ಲ. ಹೋಗ್ಗೀ, ಏನಾರ ಮಾತಾಡತ್ತಾರಾ ಕೇಳುಸ್ತಳವಾ ಅಂದ್ರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವೇ ಏನಾರ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೂ ಬರೀ ಹ್ಯಾಂ... ಹ್ಯಾಂ... ಅವ್ಯೇಯ. ಎಂಗ್ ಸಾರ್ ಇವರತ್ತೆ ವಿಗೋದು?...’ ಅಂತ ಸಾಹೇಬರ ದೈವರು ಸಿದ್ದಿಕ್ ಗೋಳಾರ್ಥಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೂ ಅದೊಂದು ದಿನ ಆ ಸಣ್ಣ ಅಚಾತುಯೆ ನಡೆದೇಹೋಯಿತು. ಆವತ್ತು ಸಾಹೇಬರು ರಾತ್ರಿ ಗ್ನಿಗೆ ತಯಾರುಗೊಂಡು ಜಿಪ್‌ನೇರಿದ್ದರು. ಮದ್ದರಾತ್ರಿವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಸಿದ್ದಿಕ್ ಅದೇನು ಆವತ್ತು ಮನೇಲಿ ಜಾಗವಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದನೋ? ಅಥವಾ ಗಡದ್ದಾಗಿ ಬಿರಿಯಾನಿಯನ್ನೇ ಮೇಯಿಸ್ತಿದ್ದನೋ? ಅವನ ಕಂಟೇರ್ಲು ಏರಿ ನಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದ್ವೃವಾದ ಗಳಿಗೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಸ್ನೇರಿಂಗು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ಕಾಲ ತೇಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಜೀಪು ಹಾಗೇ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಾ ಬಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಪಾತಿನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಧಡ್ಡನೇ ಹತ್ತಿದೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ತಳವಾರಿಕೊಂಡು ಕುಂಟಿದ್ದ ಚೆತ್ತಿರಂಜನ ಸಾಹೇಬರ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಒಂದೂವರೆ ಪೂಟು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಮತ್ತೆ ಸ್ವಸಾಫಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜೀರಿನ ಟಾಪು ನೆತ್ತಿಗೆ ಬಿಡು ತಲೆಯ ಆ ಭಾಗ ಬುರಬುನ್ನೆ ಉದಿಕೊಂಡಿದೆ. ತಕ್ಕಣ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಕಂಟೇರ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಅನುಭವಿಯಾದ ಸಿದ್ದಿಕ್ ಮತ್ತೆ ರಸ್ತೆಗೆ ವೋಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಾದ ಮುಣಾರಲ್ಲು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಸಾಹೇಬರ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೋರಬಿದಿಲ್ಲ. ಸುಮುನೇ ತಲೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಂತರ ನಿಥಾನವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡವರು, ‘ಲೇ ಸಿದ್ದಿಕ್, ಏನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ